Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

NÕUKOGU DIREKTIIV,

26. juuni 1990,

milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses sisuturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle

(90/425/EMÜ)

(EÜT L 224 , 18.8.1990, lk 29)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu direktiiv, 90/539/EMÜ 15. oktoober 1990,	L 303	6	31.10.1990
►**M2**	Council Directive 90/667/EEC of 27 November 1990 (*)	L 363	51	27.12.1990
►**M3**	Council Directive 90/675/EEC of 10 December 1990 (*)	L 373	1	31.12.1990
►**M4**	Nõukogu direktiiv, 91/68/EMÜ 28. jaanuar 1991,	L 46	19	19.2.1991
►**M5**	Nõukogu direktiiv, 91/174/EMÜ 25. märts 1991,	L 85	37	5.4.1991
►**M6**	Nõukogu direktiiv, 91/496/EMÜ 15. juuli 1991,	L 268	56	24.9.1991
►**M7**	Nõukogu direktiiv, 91/628/EMÜ 19. november 1991,	L 340	17	11.12.1991
►**M8**	Nõukogu direktiiv 92/65/EMÜ, 13. juuli 1992,	L 268	54	14.9.1992
►**M9**	Nõukogu direktiiv 92/60/EMÜ, 30. juuni 1992,	L 268	75	14.9.1992
►**M10**	Nõukogu direktiiv 92/118/EMÜ, 17. detsember 1992,	L 62	49	15.3.1993
►**M11**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/33/EÜ, 21. oktoober 2002,	L 315	14	19.11.2002

(*) Käesolevat akti ei ole eesti keeles avaldatud.

▼B

NÕUKOGU DIREKTIIV,

26. juuni 1990,

milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle

(90/425/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

ühendus võtab kavandatud meetmed siseturu järkjärguliseks väljakujundamiseks ajavahemikus, mis lõpeb 31. detsembril 1992;

loomade ja loomsete saaduste turu ühise korralduse harmooniline toimimine eeldab zootehniliste ja veterinaartõkete kaotamist ühendusesisese loomade ja asjaomaste toodetega kauplemise arendamisel; sellega seoses on loomade ning põllumajandussaaduste ja -toodete vaba liikumine turgude ühise korralduse oluline osa ja peaks hõlbustama põllumajandustootmise ratsionaalset arengut ja tootmistegurite optimaalset kasutamist;

veterinaaria valdkonnas viiakse praegu inimeste ja loomade tervise kaitsmiseks ettenähtud kontrolle läbi piiril;

lõppeesmärk on tagada veterinaarkontrollide läbiviimine ainult lähetuskohas; selleks tuleb loomade tervise kaitsmise põhinõuded ühtlustada;

kuni nimetatud eesmärgi saavutamiseni tuleks siseturu väljakujundamiseks pöörata tähelepanu kontrollidele lähetuskohas ja kontrollide korraldamisele sihtkohas; sellise lahendusega kaasneks veterinaarkontrollide peatamine ühendusesisestel piiridel ja sellega seoses tuleks jätkuvalt kasutada ühenduse eeskirjades sätestatud veterinaarsertifikaati või identifitseerimisdokumenti;

nimetatud lahendus eeldab suuremat usaldust lähteriigi läbiviidavate veterinaarkontrollide vastu ja eelkõige kiireks teabevahetuseks vajaliku süsteemi koostamist; lähteriik peab tagama, et sellised veterinaarkontrollid viiakse läbi asjakohasel viisil;

sihtliikmesriigis on võimalik pistelisi veterinaarkontrolle läbi viia sihtkohas; tõsise eeskirjade eiramise kahtluse korral võib veterinaarkontrolli siiski teostada ka loomade ja toodete transiidi ajal ning jätkuvalt on võimalik ette näha ühtlustamata piirkondades karantiini kehtestamist;

tuleks sätestada meetmete võtmine, kui veterinaarkontrolli käigus leitakse, et partii ei vasta esitatud tingimustele;

tuleks sätestada kord, mille alusel lahendatakse ettevõttest, keskusest või organisatsioonist pärit partiide puhul tekkida võivad probleemid;

tuleks sätestada kaitsemeetmed; tõhususe tõttu peab selles valdkonnas vastutama eelkõige lähteliikmesriik; komisjon peab suutma kiiresti toimida, eelkõige tehes paikvaatlusi ja võttes vastavalt olukorrale vajalikud meetmed;

tõhususe saavutamiseks peaksid käesoleva direktiiviga sätestatud eeskirjad hõlmama kõiki loomi ja tooteid, mille suhtes kohaldatakse ühendusesisese kaubanduse raames veterinaarnõudeid;

([1]) EÜT C 225, 31.8.1988, lk 4.
([2]) EÜT C 326, 19.12.1988, lk 28.
([3]) EÜT C 56, 6.3.1989, lk 20.

▼B

ühtlustamise praegust taset silmas pidades ja kuni ühenduse eeskirjade vastuvõtmiseni peaksid loomad ja tooted, mille suhtes ei kohaldata ühtlustatud eeskirju, vastama sihtliikmesriigi nõuetele, tingimusel et need on kooskõlas asutamislepingu artikliga 36;

eespool nimetatud eeskirju tuleks kohaldada zootehniliste kontrollide suhtes;

olemasolevate direktiivide sätteid tuleks kohandada käesolevas direktiivis sätestatud uusi eeskirju silmas pidades;

kõnealused eeskirjad tuleks uuesti läbi vaadata enne 1993. aasta lõppu;

komisjonile tuleks teha ülesandeks võtta vastu käesoleva direktiivi rakendamise meetmed; selleks tuleks kehtestada kord, millega seatakse sisse komisjoni ja liikmesriikide tihe ja tõhus koostöö alalises veterinaarkomitees,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Liikmesriigid tagavad, et A lisas loetletud direktiividega hõlmatudvõi artikli 21 esimeses lõigus nimetatud ning kauplemiseks ettenähtud elusloomade ja toodete veterinaarkontrolli ei viida enam läbi piiridel, vaid kooskõlas käesoleva direktiiviga, ilma et see piiraks artikli 7 kohaldamist.

Liikmesriigid tagavad, et zootehniliste dokumentide kontrolli suhtes kohaldatakse käesolevas direktiivis sätestatud kontrollieeskirju.

▼M7

Käesolev direktiiv ei mõjuta kontrolle, mida tehakse ülesannete raames, mida täidavad ilma diskrimineerimata liikmesriigi õigusaktide üldise kohaldamise eest vastutavad asutused.

▼M9

Käesolevat direktiivi ei kohaldata veterinaarkontrolli suhtes, mida tehakse lemmikloomade liikumisel ühest liikmesriigist teise juhul, kui tegemist ei ole äritehinguga ja kui loom reisib koos tema eest vastutava füüsilise isikuga.

▼B

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *veterinaarkontroll* — füüsiline kontroll ja/või haldusformaalsus, mida kohaldatakse artiklis 1 osutatud loomade või toodete suhtes ning mis on ette nähtud otseselt või kaudselt inimeste või loomade tervise kaitsmiseks;
2. *zootehniline kontroll* — füüsiline kontroll ja/või haldusformaalsus, mida kohaldatakse A lisa II jaos nimetatud direktiividega hõlmatud loomade suhtes ning mis on ette nähtud otseselt või kaudselt tõu parandamiseks;
3. *kaubandus* — liikmesriikidevaheline kaubandus asutamislepingu artikli 9 lõikes 2 määratletud tähenduses;
4. *põllumajandusettevõte* — kehtivate siseriiklike eeskirjade määratlustele vastavad põllumajandusettevõte või vahendaja tööruumid, mis asuvad liikmesriigi territooriumil ja milles hoitakse või peetakse regulaarselt A ja B lisas osutatud loomi, välja arvatud hobuslasi, ja nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/426/EMÜ (hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta) ([1]) artikli 2 punktis a määratletud põllumajandusettevõte;
5. *keskus või organisatsioon* — ettevõtja, mis toodab, ladustab, töötleb või käitleb artiklis 1 osutatud tooteid;

([1]) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 42.

▼B

6. *pädev asutus* — liikmesriigi keskasutus, mis on pädev läbi viima veterinaar- või zootehnilisi kontrolle, või asutus, millele keskasutus on delegeerinud selle pädevuse;

7. *riiklik veterinaararst* — pädeva asutuse määratud veterinaararst.

I PEATÜKK

Kontrollid päritolukohas

Artikkel 3

1. Liikmesriigid tagavad, et kaubelda tohib ainult järgmistele tingimustele vastavate artiklis 1 osutatud loomade ja toodetega:

a) A lisas osutatud loomad ja tooted peavad vastama nimetatud lisas loetletud asjakohaste direktiivide nõuetele ning B lisas osutatud loomad ja tooted sihtliikmesriigi loomatervishoiunõuetele;

b) loomad ja tooted peavad olema pärit põllumajandusettevõtetest, keskustest või organisatsioonidest, mille suhtes kohaldatakse kooskõlas lõikega 3 korrapäraselt ametlikke veterinaarkontrolle;

c) loomad ja tooted tuleb identifitseerida vastavalt ühenduse eeskirjadele ja registreerida viisil, mis võimaldab kindlaks teha päritolu- ja vaheettevõtte, -keskuse või -organisatsiooni; riiklikest identifitseerimis- või registreerimissüsteemidest tuleb komisjonile teatada kolme kuu jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavaks tegemise kuupäeva.

   Liikmesriigid peavad enne 1. jaanuari 1993 võtma asjakohased meetmed, tagamaks et ühendusesiseses kaubanduses kohaldatavad identifitseerimis- ja registreerimissüsteemid hakkavad hõlmama loomade liikumist nende territooriumil;

d) loomade ja toodetega peavad vedamisel kaasas olema veterinaarsertifikaadid ja/või muud A lisas osutatud direktiivides ettenähtud dokumendid ning teiste loomade ja toodete puhul sihtliikmesriigi eeskirjades sätestatud dokumendid.

   Need päritoluettevõtte, -keskuse või -organisatsiooni eest vastutava riikliku veterinaararsti poolt väljaantud sertifikaadid või dokumendid ning A lisa II jaos osutatud zootehnika-alaste õigusaktidega ettenähtud dokumentide puhul pädeva asutuse poolt väljaantud dokumendid peavad olema loomade ja toodetega kaasas kuni nende sihtpunktini (sihtpunktideni);

e) haiguskahtlusega loomad või nendest saadud tooted ei tohi olla pärit:

   i) põllumajandusettevõtetest, keskustest või organisatsioonidest, aladelt või piirkondadest, mille suhtes kohaldatakse kooskõlas ühenduse eeskirjadega asjaomaste loomade või nendest saadud toodete puhul C lisas osutatud haiguste kahtluse, puhangu või olemasolu korral või kaitsemeetmete kohaldamise tõttu vajaduse korral piiranguid;

   ii) põllumajandusettevõtetest, keskustest või organisatsioonidest, aladelt või piirkondadest, mille suhtes kohaldatakse muude kui C lisas osutatud haiguste kahtluse, puhangu või olemasolu korral või kaitsemeetmete kohaldamise tõttu ametlikke piiranguid;

   iii) põllumajandusettevõtetest, mis ei anna kõnealuse liikmesriigi poolt nõutavaid tagatisi, välja arvatud C lisas loetletud haiguste osas, kui loomad või tooted on ette nähtud põllumajandusettevõtete, keskuste või organisatsioonide jaoks, mis asuvad liikmesriikides, mis on saanud tagatised vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ artiklile 9 või vastavalt teistele samaväärsetele olemasolevatele või vastuvõetavatele ühenduse eeskirjadele, või kui loomad või tooted on ette nähtud riigi jaoks, mille kogu territoorium või osa territooriumist on ühenduse õigusaktide alusel tunnistatud haigusest vabaks;

   iv) põllumajandusettevõttest, keskusest või organisatsioonist ja vajaduse korral sellise territooriumi osast, mis ei anna ettenähtud lisatagatisi, kui loomad või tooted on ette nähtud liikmesriigi jaoks või selle territooriumi jaoks, mis on saanud lisatagatise vastavalt

▼B

direktiivi 64/432/EMÜ artiklile 9 või vastavalt teistele samalaadsetele olemasolevatele või vastuvõetavatele ühenduse eeskirjadele.

Päritoluriigi pädev asutus kontrollib enne sertifikaadi või saatedokumendi väljaandmist, kas põllumajandusettevõtted, keskused või organisatsioonid vastavad käesolevas punktis sätestatud nõuetele;

f) kui veetakse mitmesse sihtkohta, tuleb loomad ja tooted rühmitada nii, et partiisid on sihtkohtade arvuga võrdselt. Igale partiile tuleb lisada punktis d osutatud sertifikaadid ja/või dokumendid;

g) kui A lisas osutatud direktiividega hõlmatud ja ühenduse eeskirjadele vastavad loomad ja tooted on ette nähtud ekspordiks kolmandasse riiki läbi mõne teise liikmesriigi territooriumi, peab vedama tollijärelevalve all kuni ühenduse territooriumilt väljumise kohani kooskõlas komisjoni poolt artiklis 18 või vajaduse korral artiklis 19 sätestatud korras koostatava ü ksikasjaliku korraga, välja arvatud kiireloomulistel juhtudel loomade heaolu tagamiseks pädevate asutuste nõuetekohase volituse korral.

Lisaks võib ühenduse eeskirjadele mittevastavate loomade ja toodete või B lisas osutatud loomade ja toodete transiitvedu toimuda ainult siis, kui transiitvedu teostava liikmesriigi pädev asutus seda selgesõnaliselt lubab.

2. Liikmesriigid tagavad samuti, et:

— artiklis 1 osutatud tooteid ja loomi, keda võib tappa C lisas osutamata haiguste likvideerimiseks riikliku programmi alusel, ei saadeta teise liikmesriigi territooriumile,

— A või B lisas osutatud tooteid ja loomi ei saadeta teise liikmesriigi territooriumile, kui neid ei saa turustada oma territooriumil inimeste või loomade tervishoiuga seotud põhjustel, mis on esitatud asutamislepingu artiklis 36.

3. Ilma et see piiraks riiklikule veterinaararstile ühenduse õigusaktide alusel antud järelevalve teostamise kohustusi, kontrollib pädev asutus põllumajandusettevõtteid, lubatud turge ja kogumiskeskusi, keskusi või organisatsioone, et teha kindlaks kauplemiseks ettenähtud loomade ja toodete vastavus ühenduse nõuetele ja eelkõige vastavus identifitseerimist käsitlevate lõike 1 punktides c ja d sätestatud tingimustega.

Kui on alust kahtlustada, et ühenduse nõudeid ei täideta, viib pädev asutus läbi vajalikud kontrollimised, ja juhul, kui kahtlus leiab kinnitust, võtab vastavad meetmed, mis võivad hõlmata asjaomase põllumajandusettevõtte, keskuse või organisatsiooni isoleerimist.

4. Komisjon võib artiklis 18 või vajaduse korral artiklis 19 sätestatud korras vastu võtta käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad, eelkõige asjaomaste liikide arvessevõtmiseks.

Artikkel 4

1. Lähteliikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, tagamaks:

a) et artiklis 1 osutatud karja ja toodete omanikud järgivad käesolevas direktiivis osutatud riiklikke või ühenduse tervise- või zootehnilisi nõudeid kõikidel tootmise ja turustamise etappidel;

b) et A lisas osutatud loomi ja tooteid kontrollitakse veterinaaria seisukohast vähemalt sellise hoolikusega, nagu oleksid need ette nähtud liikmesriigi turu jaoks, välja arvatud juhul, kui ühenduse eeskirjad sätestavad teisiti;

c) loomade vedu sobiva transpordivahendiga, mis vastab hügieenieeskirjadele.

2. Loomadele või toodetele lisatud sertifikaadi või dokumendi välja andnud päritoluliikmesriigi pädev asutus teatab väljaandmise päeval ja artiklis 20 ettenähtud arvutisüsteemi abil sihtliikmesriigi pädevale keskasutusele ja sihtkoha pädevale asutusele komisjoni poolt kindlaksmääratavad andmed artiklis 18 sätestatud korras.

▼B

3. Lähteliikmesriigid võtavad asjakohased meetmed, et karistada füüsilisi või juriidilisi isikuid veterinaaria- või zootehnika-alaste õigusaktide rikkumiste eest, kui tuvastatakse ühenduse eeskirjade rikkumine ja eelkõige kui sertifikaadid, dokumendid või identifitseerimismärgid ei vasta loomade seisundile või nende päritoluettevõtetele või toodete tegelikele omadustele.

II PEATÜKK

Kontrollimine sihtkohta saabumisel

Artikkel 5

1. Sihtliikmesriigid rakendavad järgmisi kontrollimeetmeid:

a) pädev asutus võib loomade ja toodete sihtkohtades mittediskrimineerivate pisteliste veterinaarkontrollidega teha kindlaks artikli 3 nõuete täitmise; samal ajal võib pädev asutus võtta proove.

Kui transiitliikmesriigi või sihtliikmesriigi pädeval asutusel on teavet, mis lubab kahtlustada nõuete rikkumist, võib kontrollimisi läbi viia ka loomade ja toodete veol vastava riigi territooriumile;

b) peale selle, kui artiklis 1 osutatud ja teisest liikmesriigist pärit loomad on ette nähtud:

i) ühenduse eeskirjades määratletud lubatud turu või kogumiskeskuse jaoks, vastutab nende käitaja artikli 3 lõike 1 nõuetele mittevastavate loomade vastuvõtmise eest.

Pädev asutus peab loomadega kaasas olevate sertifikaatide või dokumentide mittediskrimineeriva kontrollimisega kindlaks tegema, kas loomad vastavad nimetatud nõuetele;

ii) riikliku veterinaararsti järelevalve all oleva tapamaja jaoks, peab riiklik veterinaararst tagama eelkõige sertifikaadi või saatedokumendi põhjal, et tapetakse ainult artikli 3 lõike 1 nõuetele vastavad loomad.

Artikli 3 lõike 1 punktide c ja d nõuetele mittevastavate loomade eest vastutab tapamaja käitaja;

iii) registreeritud vahendaja jaoks, kes partii osadeks jaotab, või ettevõtte jaoks, mille suhtes ei kohaldata alalist järelevalvet, käsitleb pädev asutus sellist vahendajat või ettevõtet loomade vastuvõtjana ja kohaldatakse teises lõigus sätestatud tingimusi;

iv) põllumajandusettevõtete, keskuste või organisatsioonide jaoks, kaasa arvatud juhul, kui partii veo käigus osaliselt maha laaditakse, peab iga looma või loomarühmaga olema vastavalt artiklile 3 kaasas veterinaarsertifikaat või saatedokument kuni vastavates dokumentides nimetatud vastuvõtjani jõudmiseni.

Esimese lõigu punktides iii ja iv osutatud vastuvõtjad peavad enne partii jaotamist või turustamist kontrollima, et artikli 3 lõike 1 punktides c ja d osutatud identifitseerimismärgid, sertifikaadid või dokumendid on olemas, teavitama pädevaid asutusi eeskirjade eiramisest või kõrvalekalletest ja kõrvalekallete puhul isoleerima kõnealused loomad kuni pädeva asutuse sellekohase otsuse tegemiseni.

Esimese lõigu punktides iii ja iv osutatud tagatised, mille vastuvõtjad peavad esitama, täpsustatakse pädeva asutusega artiklis 12 sätestatud eelneva registreerimise ajal sõlmitavas lepingus. Pädev asutus viib tagatistele vastavuse tagamiseks läbi pistelisi kontrolle.

Käesolevat punkti kohaldatakse *mutatis mutandis* artiklis 1 osutatud toodete vastuvõtjate suhtes.

2. Kõik artikli 3 lõike 1 punktis d sätestatud sertifikaadis või dokumendis märgitud vastuvõtjad:

a) peavad sihtliikmesriigi taotluse korral ja lõikes 1 osutatud kontrollide läbiviimiseks vajalikul määral teavitama neid eelnevalt loomade ja toodete saabumisest teisest liikmesriigist ja teatama eelkõige partii laadi ja eeldatava saabumisaja.

Teavitamise tähtaeg on üldjuhul kuni üks päev; erandjuhtudel võivad liikmesriigid siiski nõuda kahepäevast teavitamise tähtaega.

▼B

Nimetatud teavitamist ei nõuta registreeritud hobuste puhul, kellel on direktiivis 90/427/EMÜ sätestatud hobusepass;

b) hoiavad pädeva asutuse määratava vähemalt kuue kuu pikkuse perioodi jooksul alles veterinaarsertifikaadid ja artiklis 3 osutatud dokumendid sellekohase taotluse korral pädevaleasutusele esitamiseks.

3. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 18 või vajaduse korral artiklis 19 sätestatud korras.

Artikkel 6

1. Kui ühenduse eeskirjad või asutamislepingu üldeeskirju järgivad riiklikud sätted veel ühtlustamata valdkondades nõuavad elusloomade karantiini paigutamist, toimub see tavaliselt sihtettevõttes.

2. Kui see on veterinaaria seisukohast õigustatud, võib kasutada karantiinilauta. Sellist karantiinilauta loetakse partii sihtkohaks. Asjaomane liikmesriik teatab komisjonile sellise tegevuse põhjused.

3. Karantiiniga seotud kohustused ja karantiini koht täpsustatakse artikli 21 teises lõigus osutatud veterinaaria-alastes nõuetes.

▼M6

Artikkel 7

1. Liikmesriigid tagavad, et nendes kohtades, mille kaudu tohib artiklis 1 osutatud loomi ja tooteid kolmandatest riikidest direktiivi 90/675/EMÜ I lisas määratletud territooriumidele tuua, näiteks sadamad, lennujaamad ja piiripunktid kolmandate riikidega, võetakse kontrolli käigus järgmised meetmed:

a) kontrollitakse loomade ja toodetega kaasas olevaid sertifikaate või dokumente;

b) ühenduse loomade ja toodete kohta kehtivad artiklis 5 sätestatud kontrollieeskirjad;

c) kolmandatest riikidest pärit toodete kohta kehtivad direktiivis 90/675/EMÜ sätestatud eeskirjad;

d) kolmandatest riikidest pärit loomade kohta kehtivad direktiivis 91/496/EMÜ sätestatud eeskirjad.

2. Alates ►M9 1. juuli 1992 ◄ ja erandina lõikest 1 kohaldatakse regulaarse, kahte ühenduse geograafilist punkti ühendava otseveo käigus veetud loomade ja toodete suhtes artiklis 5 sätestatud kontrollieeskirju.

▼B

Artikkel 8

1. Kui liikmesriigi pädevad asutused tuvastavad partii sihtkohas või veo käigus läbi viidud kontrollimisel:

a) direktiivis 82/894/EMÜ, ([1]) viimati muudetud komisjoni otsusega 90/134/EMÜ, ([2]) osutatud haiguse tekitajaid, zoonoose või haigusi või põhjusi, mis võivad tõenäoliselt ohustada inimeste või loomade tervist, või kui tooted on pärit episootilise haigusega saastunud piirkonnast, lasevad pädevad asutused loomad või loomapartii paigutada karantiini lähimas karantiinilaudas või tappa ja/või hävitada.

Esimeses lõigus sätestatud meetmetega seotud kulud kannab kaubasaatja, tema esindaja või toodete või loomade eest vastutav isik.

Sihtliikmesriigi pädevad asutused teavitavad viivitamatult kirjalikult ja kõige sobivamal viisil teisi liikmesriike ja komisjoni saadud tulemustest, tehtud otsustest ja nende põhjustest.

Kohaldada võib artiklis 10 sätestatud kaitsemeetmeid.

([1]) EÜT L 378, 31.12.1982, lk 58.
([2]) EÜT L 76, 22.3.1990, lk 23.

▼B

Liikmesriigi taotluse korral ja artiklis 17 sätestatud korras võib komisjon lisaks sellele võtta ühenduse eeskirjadega hõlmamata olukordade lahendamisel liikmesriikide kooskõlastatud tegevuse saavutamiseks vajalikud meetmed;

b) ilma et see piiraks punkti a kohaldamist, et loomad ja tooted ei vasta ühenduse direktiivides sätestatud nõuetele, või kui liikmesriik saab vastavalt direktiivi 64/432/EMÜ artiklile 9 või riiklike loomatervishoiu eeskirjadega samaväärsete juba vastuvõetud või vastuvõetavate ühenduse eeskirjadega tagatised, võivad pädevad asutused tingimusel, et inimeste või loomade tervishoiu nõuded seda võimaldavad, anda kaubasaatjale või selle esindajale valida:

— kas jätta jääkainete olemasolu korral loomad ja tooted kuni eeskirjadele vastavuse kinnitamiseni järelevalve alla või kui neid eeskirju ei suudeta järgida, kohaldada ühenduse õigusaktidega ettenähtud meetmeid,

— kas loomad tappa või tooted hävitada,

— tagastada loom või partii lähteliikmesriigi pädeva asutuse loaga ja enne transiitliikmesriigi (-liikmesriikide) teatist.

Kui sertifikaadis või dokumentides avastatakse eeskirjade eiramist, tuleb omanikule või selle esindajale enne viimase võimaluse kasutamist anda ajapikendust.

2. Komisjon koostab artiklis 18 ettenähtud korras loetelu lõikes 1 osutatud haigustest ja käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

Artikkel 9

1. Artiklis 8 ettenähtud juhtudel võtab sihtliikmesriigi pädev asutus viivitamatult ühendust lähteliikmesriigi pädeva asutusega. Lähteliikmesriigi pädev asutus võtab kõik vajalikud meetmed ja teavitab sihtliikmesriigi pädevat asutust läbiviidud kontrollidest, tehtud otsustest ja nende tegemise põhjustest.

Kui sihtliikmesriigi pädev asutus leiab, et need meetmed ei ole piisavad, otsivad nende kahe liikmesriigi pädevad asutused koos viise ja vahendeid olukorra parandamiseks; vajaduse korral võidakse teha kohapealseid kontrolle.

Kui artiklis 8 ettenähtud kontrollid tõendavad korduvaid eiramisi, teavitab sihtliikmesriigi pädev asutus sellest komisjoni ja teiste liikmesriikide pädevaid asutusi.

Sihtliikmesriigi pädeva asutuse taotluse korral või omal algatusel, arvestades leitud rikkumiste laadi, võib komisjon:

— koostöös riiklike pädevate asutustega lähetada asjaomasesse kohta kontrollijaid,

— lasta riiklikul veterinaararstil, kelle nimi on komisjoni poolt liikmesriikide soovituste alusel koostatud nimekirjas ja keda tunnustavad mõlemad pooled, kontrollida kohapeal fakte,

— nõuda pädevalt asutuselt tõhustada kontrolle põllumajandusettevõttes, keskuses, organisatsioonis, lubatud turul või kogumiskeskuses või päritolupiirkonnas.

Komisjon teavitab liikmesriike tulemustest.

Kuni komisjoni tulemusteni peab lähteliikmesriik sihtliikmesriigi taotluse korral tõhustama kõnealusest põllumajandusettevõttest, keskusest, organisatsioonist, lubatud turult või kogumiskeskusest või piirkonnast pärit loomade ja toodete kontrolle ja tõsise ohu korral inimeste või loomade tervisele peatama sertifikaatide või liikumisdokumentide väljaandmise.

Sihtliikmesriik võib omalt poolt tõhustada samast põllumajandusettevõttest, keskusest, organisatsioonist, lubatud turult või kogumiskeskusest või piirkonnast toodavate loomade kontrollimist.

Kahest asjaomasest liikmesriigist ühe taotluse korral ja kui eeskirjade eiramist kinnitab ekspertarvamus, peab komisjon artiklis 17 sätestatud korras võtma vajalikud meetmed, mis võivad lubada liikmesriikidel

▼B

vastavast põllumajandusettevõttest, keskusest, organisatsioonist, lubatud turult või kogumiskeskusest või piirkonnast pärit loomade ja toodete toomise nende territooriumile ajutiselt keelata. Need meetmed tuleb artiklis 17 sätestatud korras võimalikult kiiresti kinnitada või läbi vaadata.

2. Välja arvatud neljandas lõigus sätestatud juhtudel, ei mõjuta käesolev direktiiv liikmesriikides kehtivate siseriiklike õigusaktide alusel edasikaebamisõigust pädevate asutuste otsuste peale.

Sihtliikmesriigi pädevate asutuste tehtud otsustest ja nende põhjustest teatatakse kaubasaatjale või tema esindajale ja lähteliikmesriigi pädevale asutusele.

Kaubasaatja või tema esindaja taotluse korral edastatakse talle nimetatud otsused ja nende põhjused kirjalikult koos üksikasjadega sihtliikmesriigi õigusaktide alusel kehtiva lubatud edasikaebamisõiguse kohta, samuti sellega seotud protestinormide ja tähtaegade kohta.

Vaidluse korral võivad kaks asjaomast poolt, kui nad kokku lepivad, kuni ühe kuu jooksul esitada vaidlusküsimuse komisjoni koostatud ühenduse ekspertide nimekirjas olevale eksperdile hinnangu saamiseks; eksperdiga konsulteerimise kulud kannab ühendus.

Eksperdid avaldavad oma arvamuse hiljemalt 72 tunni jooksul või pärast analüüside tulemuste saamist. Pooled järgivad eksperdi arvamust, võttes asjakohaselt arvesse ühenduse veterinaaria-alaseid õigusakte.

3. Partii tagasisaatmise, loomade pidamise või isoleerimise või vajaduse korral loomade tapmise või hävitamise kulud kannab kaubasaatja, tema esindaja või loomade või toodete eest vastutav isik.

4. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 18 või vajaduse korral artiklis 19 sätestatud korras.

III PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 10

1. Iga liikmesriik teavitab kohe teisi liikmesriike ja komisjoni lisaks direktiivis 82/894/EMÜ osutatud haiguspuhangutele oma territooriumil kõikidest zoonoosidest, haiguste puhangutest või muudest põhjustest, mis ohustavad tõenäoliselt tõsiselt loomade või inimeste tervist.

Lähteliikmesriigid võtavad viivitamatult ühenduse eeskirjades sätestatud kontrolli- või ettevaatusabinõud, eelkõige määravad eeskirjades ettenähtud puhvervööndid või võtavad vastu muud meetmed, mida nad vajalikuks peavad.

Sihtliikmesriik või transiitliikmesriik, mis artiklis 5 osutatud kontrolli käigus teeb kindlaks esimeses lõigus osutatud haiguste või põhjuste olemasolu, võib vajaduse korral võtta ühenduse eeskirjades ettenähtud ettevaatusabinõud, sealhulgas loomade karantiini paigutamise.

Kuni meetmete võtmiseni vastavalt lõikele 4 võib sihtliikmesriik tõsise ohu korral inimeste või loomade tervisele võtta ajutised kaitsemeetmed asjaomaste põllumajandusettevõtete, keskuste või organisatsioonide või episootilise haiguse puhul ühenduse eeskirjades ettenähtud puhvervööndi osas.

Liikmesriikide võetud meetmetest teatatakse viivitamatult komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

2. Lõike 1 esimeses lõigus osutatud liikmesriigi taotluse korral või komisjoni algatusel võib üks või mitu komisjoni esindajat minna kohe asjaomasesse kohta, et kontrollida koostöös pädevate asutustega võetud meetmeid ning esitada nende meetmete kohta oma arvamus.

3. Kui komisjoni ei ole võetud meetmetest teavitatud või kui komisjon ei käsita neid piisavatena, võib komisjon koostöös asjaomase liikmesriigiga kuni alalise veterinaarkomitee kogunemiseni võtta episootilise haiguse poolt mõjutatud piirkonnast või vastavast põllumajandusettevõttest, keskusest või organisatsioonist pärit loomade või toodetega

▼B

seoses ajutised kaitsemeetmed. Need meetmed esitatakse võimalikult kiiresti alalisele veterinaarkomiteele kinnitamiseks, muutmiseks või tühistamiseks artiklis 17 sätestatud korras.

4. Komisjon vaatab kõikidel juhtudel olukorra võimalikult kiiresti läbi alalises veterinaarkomitees. Komisjon võtab vajalikud meetmed artiklis 17 ettenähtud korras artiklis 1 osutatud loomade ja toodete puhul ja, kui olukord seda nõuab, nendest loomadest saadud toodete puhul. Komisjon jälgib olukorda ning sama korda järgides muudab võetud otsuseid või tunnistab need kehtetuks sõltuvalt olukorra arengust.

5. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad ja eelkõige inimeste tervist tõenäoliselt tõsiselt ohustavate zoonooside või põhjuste loetelu võetakse vastu artiklis 18 sätestatud korras.

Artikkel 11

Iga liikmesriik ja komisjon määravad veterinaarasutuse või -asutused, mis vastutavad veterinaarkontrolli ja koostöö eest teiste liikmesriikide kontrolliasutustega.

Artikkel 12

Liikmesriigid tagavad, et artikliga 1 hõlmatud loomade ja/või toodete ühendusesisese kaubandusega tegelevad vahendajad:

a) tuleb kanda pädeva asutuse nõudel eelnevalt ametlikku registrisse;

b) peavad arvestust tarnete kohta ja artikli 5 lõike 1 punkti b alapunktis iii osutatud kaubasaajate puhul loomade ja toodete järgmise sihtkoha kohta.

Nimetatud arvestust hoitakse alles pädeva riikliku asutuse määratava ajavahemiku vältel, nii et seda saab taotluse korral esitada pädevale asutusele.

Artikkel 13

Liikmesriigid tagavad samuti, et nende veterinaarasutuste ametnikud suudavad vajaduse korral koostöös teiste selleks volitatud asutuste ametnikega eelkõige:

— kontrollida põllumajandusettevõtteid, seadeldisi, transpordivahendeid ning loomade märgistamise ja identifitseerimise protsesse,

— kontrollida A lisas loetletud toodete puhul seda, kas töötajad järgivad nimetatud lisas osutatud tekstides sätestatud nõudeid,

— võtta proove:

i) loomadelt, kes on ette nähtud müügiks, turustamiseks või veoks;

ii) toodetelt, mis on ette nähtud ladustamiseks või müügiks, turustamiseks või veoks,

— läbi vaadata dokumente ja andmetöötlusmaterjali, mis on seotud lisaks käesoleva direktiivi alusel võetavatele meetmetele tehtavate kontrollidega.

Liikmesriigid peavad nõudma kontrollitud põllumajandusettevõtetelt, keskustelt või organisatsioonidelt vajalikku koostööd eespool nimetatud ülesannete täitmiseks.

Artikkel 14

1. Direktiivi 64/432/EMÜ, ([1]) viimati muudetud direktiiviga 89/662/EMÜ, ([2]) muudetakse järgmiselt.

a) Artikkel 6 asendatakse järgmisega:

”Artikkel 6

Tapaloomad, kes on sihtriiki saabumisel viidud otse või lubatud turu või kogumiskeskuse kaudu tapamajja, tuleb tappa võimalikult kiiresti kooskõlas loomatervishoiu nõuetega.

([1]) EÜT 121, 29.7.1964, lk 2012/64.
([2]) EÜT L 395, 30.12.1989, lk 13.

▼B

Tapaloomad, kes on sihtriiki saabumisel viidud turule, mis asub tapamaja naabruses ning mille reeglite alusel võib loomi eelkõige pärast turgu välja viia ainult sel eesmärgil pädevate keskasutuste tunnustatud tapamajja, tuleb tappa selles tapamajas mitte hiljem kui viie päeva jooksul pärast turule jõudmist.

Sihtriigi pädev asutus võib loomade tervislikku seisundit arvesse võttes kindlaks määrata tapamaja, kuhu need loomad tuleb saata.”

b) Tunnistatakse kehtetuks artikli 7 lõige 3 ja artikli 8 lõike 2 esimene lõik.

c) Artiklid 9 ja 10 asendatakse järgmisega:

”Artikkel 9

1. Liikmesriik, kellel on E lisas osutamata nakkushaiguste jaoks kogu oma territooriumil või selle osas riiklik kontrolliprogramm, võib esitada nimetatud programmi komisjonile, märkides eelkõige:

— haiguse leviku selles liikmesriigis,

— programmi algatamise põhjused, arvestades haiguse tõsidust ja programmi eeldatavat kasu tema maksumusega võrreldes,

— geograafilise piirkonna, kus programmi hakatakse rakendama,

— staatusekategooriad, mida loomakasvatusettevõttele kohaldatakse, standardid, milleni igas kategoorias jõuda tuleb, ja kasutusele tulevad testimismenetlused,

— programmi järelevalve korra,

— võetavad meetmed, kui ettevõte mingil põhjusel oma staatuse kaotab,

— võetavad meetmed, kui programmi tingimuste kohaselt tehtud testide tulemused on positiivsed.

2. Komisjon vaatab liikmesriikide esitatud programmid läbi. Lõikes 1 nimetatud programmid võib artiklis 12 sätestatud korras kooskõlas lõikes 1 sätestatud kriteeriumidega heaks kiita. Samas korras määratletakse samal ajal või hiljemalt kolme kuu jooksul pärast programmide kinnitamist kindlaks võimalikud ühendusesiseses kaubanduses nõutavad üldised või piiratud lisatagatised. Need tagatised ei tohi ületada liikmesriigis rakendatavaid tagatisi.

3. Liikmesriikide esitatud programme võib muuta või täiendada artiklis 12 sätestatud korras. Muudatusi või täiendusi juba heakskiidetud programmides või vastavalt lõikele 2 määratletud garantiides võib heaks kiita samas korras.

Artikkel 10

1. Kui liikmesriik käsitab oma territooriumi või osa oma territooriumist vabana haigusest, millele veised ja sead on vastuvõtlikud, esitab ta komisjonile tõendavad dokumendid, kus on märgitud eelkõige:

— haiguse laad ning esinemine ja kulg liikmesriigi territooriumil,

— vaatluste tulemused, mis põhinevad seroloogilistel, mikrobioloogilistel, patoloogilistel või epidemioloogilistel uuringutel ning asjaolul, et haiguse puhkemisest tuleb õigusaktide alusel teatada pädevatele asutustele,

— ajavahemik, mille jooksul on vaatlusi tehtud,

— vajaduse korral ajavahemik, mille jooksul vaktsineerimine selle haiguse vastu on olnud keelatud, ja geograafiline piirkond, kus see on olnud keelatud,

— haiguse puudumise kindlakstegemise kord.

2. Komisjon vaatab liikmesriikide esitatud dokumendid läbi. Nii üldised kui ka konkreetsed lisatagatised, mida võib nõuda ühendusesiseses kaubanduses, võib määratleda artiklis 12 sätestatud korras. Need tagatised ei tohi ületada liikmesriigis rakendatavaid tagatisi. Kui põhjendused esitatakse enne 1. juulit 1991, võetakse otsused lisatagatiste kohta vastu enne 1. jaanuari 1992.

▼B

3. Asjaomane liikmesriik teavitab komisjoni igast haigusega seotud ja lõikes 1 nimetatud üksikasjast. Lõike 2 kohaselt määratletud tagatisi võib kõnealuse teate saamise korral artiklis 12 sätestatud korras muuta või tühistada.”

2. Jäetakse välja direktiivi 88/407/EMÜ ([1]) artikli 5 lõike 2 lõigud 2—5 ning artiklid 7 ja 15.

3. Jäetakse välja direktiivi 89/556/EMÜ ([2]) artikli 5 lõike 2 lõigud 2—4 ja artikkel 14.

4. Direktiivi 72/462/EMÜ ([3]) (viimati muudetud direktiiviga 89/227/EMÜ ([4])) artikli 13 esimese lõigu viiendas reas asendatakse sõna ”kolm” sõnaga ”viis”.

Artikkel 15

1. Direktiividesse 64/432/EMÜ ja 89/556/EMÜ lisatakse järgmine artikkel:

”Artikkel 14

Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivis 90/425/EMÜ (milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle) (*) sätestatud eeskirju kohaldatakse eelkõige päritolukohas tehtavate kontrollide, sihtliikmesriigis läbiviidavate kontrollide korraldamise ja järelevalve ning rakendatavate kaitsemeetmete suhtes.

(*) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29.”

2. Direktiivi 88/407/EMÜ lisatakse järgmine artikkel:

”Artikkel 15

Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivis 90/425/EMÜ (milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle) (*) sätestatud eeskirju kohaldatakse eelkõige päritolukohas tehtavate kontrollide, sihtliikmesriigis läbiviidavate kontrollide korraldamise ja järelevalve ning rakendatavate kaitsemeetmete suhtes.

(*) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29.”

3. Direktiivi 90/426/EMÜ artikkel 9 asendatakse järgmisega:

”Artikkel 9

Nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivis 90/425/EMÜ (milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle) (*) sätestatud eeskirju kohaldatakse eelkõige päritolukohas tehtavate kontrollimiste, sihtliikmesriigis läbiviidavate kontrollide korraldamise ja järelevalve ning rakendatavate kaitsemeetmete suhtes.

(*) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29.”

Artikkel 16

Komisjon võib artiklis 18 sätestatud korras muuta C lisas osutatud haiguste loetelu.

([1]) EÜT L 134, 22.7.1988, lk 10.
([2]) EÜT L 302, 19.10.1989, lk 1.
([3]) EÜT L 302, 31.12.1972, lk 28.
([4]) EÜT L 93, 6.4.1989, lk 25.

▼B

Artikkel 17

Kui viidatakse käesolevas artiklis määratletud korrale, teeb otsusega 68/361/EMÜ ([1]) loodud alaline veterinaarkomitee otsused direktiivi 89/662/EMÜ artiklis 17 sätestatud korras.

Artikkel 18

Kui viidatakse käesolevas artiklis määratletud korrale, teeb alaline veterinaarkomitee otsused kooskõlas direktiivi 89/662/EMÜ artikliga 18.

Artikkel 19

Kui viidatakse käesolevas artiklis määratletud korrale, teeb otsusega 77/505/EMÜ ([2]) loodud alaline zootehnika komitee otsused direktiivi 88/661/EMÜ ([3]) artiklis 11 ettenähtud korras.

IV PEATÜKK

Lõpp- ja üleminekusätted

Artikkel 20

1. Komisjon võtab artiklis 18 sätestatud korras kasutusele veterinaarasutusi ühendava arvutisüsteemi eesmärgiga hõlbustada loomadega või loomset päritolu toodetega kaasas oleva veterinaarsertifikaadi või dokumendi välja andnud piirkondade pädevate asutuste ja sihtliikmesriigi pädevate asutuste vahelist teabevahetust.

2. Otsuse 90/424/EMÜ artiklis 37 ettenähtud ja käesoleva programmi rakendamiseks vajaliku ühenduse rahalise toetuse taotlemise menetlus võetakse vastu nimetatud otsuse artiklis 42 sätestatud korras.

3. Komisjon võtab artiklis 18 sätestatud korras vastu käesoleva artikli kohaldamise korra ja eelkõige teabevahetuseks vajalikud standardid ja teabevahetuse turvalisuse eeskirjad.

Artikkel 21

►M9 ——————— ◄Kohaldatakse B lisas loetletud loomade ja toodetega kauplemise suhtes kuni ühenduse eeskirjade vastuvõtmiseni ja ilma et see piiraks partiide identifitseerimiseks sätestatud riiklike eeskirjade jätkuvat kohaldamist, käesolevas direktiivis kehtestatud kontrollieeskirju, eelkõige neid, mis on sätestatud artikli 3 lõike 1 punkti a lause teises pooles.

▼M9

Liikmesriigid edastavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele esimeses lõigus nimetatud loomade ja toodetega kauplemisel kohaldatavad tingimused ja korra.

▼B

Komisjon määrab teises lõigus märgitud menetluste tingimuste arvutistamiseks vajalikud meetmed kindlaks artiklis 17 ettenähtud korras.

A lisas osutatud loomade ja toodete jaoks sätestatud kontrollieeskirjad laienevad kõnealuse lisaga veel hõlmamata loomadele ja loomsetele saadustele, kui nende puhul võetakse vastu ühtlustatud kauplemiseeskirjad.►M9 ——————— ◄

▼M9

Artikkel 22

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile ühtlustatud näidise kohaselt asjakohase teabe käesoleva määruse kohaselt tehtud kontrollide kohta.

2. Komisjon tutvub lõikes 1 nimetatud teabega alalises veterinaarkomitees. Komisjon võib võtta asjakohaseid meetmeid artiklis 18 sätestatud korras.

([1]) EÜT L 255, 18.10.1968, lk 23.
([2]) EÜT L 206, 12.8.1977, lk 11.
([3]) EÜT L 382, 31.12.1988, lk 16.

▼M9

3. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad, eelkõige teabeedastamise sagedus, selleks kasutatav näidis ja nõutava teabe liik nähakse ette artiklis 18 sätestatud korras.

▼M6

Artikkel 23

Nõukogu vaatab komisjoni aruande põhjal, millega on kaasas võimalikud ettepanekud, mille üle nõukogu otsustab kvalifitseeritud häälteenamusega, uuesti läbi:

— artikli 10 ning artikli 5 lõike 2 punkti a sätted enne 1. jaanuari 1993,

— muud sätted enne 1. jaanuari 1996.

▼M9

Artikkel 24

Käesolevas direktiivis sätestatud kontrollikorra järkjärguliseks rakendamiseks võivad liikmesriigid korraldada kuni 31. detsembrini 1992:

— A ja B lisaga hõlmatud või kolmandatest riikidest imporditud loomade ja toodete veo ajal dokumentide kontrolli,

— A ja B lisaga hõlmatud loomade ja toodete veo ajal mittediskrimineerivalt pistelist veterinaarkontrolli.

▼B

Artikkel 26

Liikmesriigid jõustavad õigusnormid, mis on vajalikud:

i) käesoleva direktiivi artikli 10 ja direktiivi 89/662/EMÜ artikli 9 järgimiseks, kahe kuu jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavaks tegemist;

▼M6

ii) käesoleva direktiivi ülejäänud sätted 1. juulil 1992.

▼B

Artikkel 27

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼**M10**

A LISA

I PEATÜKK

VETERINAARIA-ALASED ÕIGUSAKTID

1. jagu

— Nõukogu direktiiv 64/432/EMÜ, 26. juuni 1964, ühendusesisest veiste ja sigadega kauplemist mõjutavate loomatervishoiu probleemide kohta (EÜT 121, 29.7.1964, lk 1977/64).

— Nõukogu direktiiv 88/407/EMÜ, 14. juuni 1988, millega sätestatakse koduveiste sügavkülmutatud sperma ühendusesisese kaubanduse ja impordi suhtes kohaldatavad loomatervishoiunõuded (EÜT L 194, 22.7.1988, lk 10).

— Nõukogu direktiiv 89/556/EMÜ, 25. september 1989, loomatervishoiu nõuete kohta, millega reguleeritakse koduveiste embrüote ühendusesisest kaubandust ja kolmandatest riikidest importimist (EÜT L 302, 19.10.1989, lk 1).

— Nõukogu direktiiv 90/426/EMÜ, 26. juuni 1990, hobuste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 42).

— Nõukogu direktiiv 90/429/EMÜ, 26. juuni 1990, millega sätestatakse kodusigade sperma ühendusesisese kaubanduse ja impordi suhtes kohaldatavad loomatervishoiunõuded (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 62).

— Nõukogu direktiiv 90/539/EMÜ, 15. oktoober 1990, kodulindude ja haudemunade ühendusesisest kaubandust ning kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta (EÜT L 303, 31.10.1990, lk 6).

▼**M11**

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1774/2002, milles sätestatakse muuks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad (EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1).

▼**M10**

— Nõukogu direktiiv 91/67/EMÜ, 28. jaanuar 1991, akvakultuuriloomade ja -toodete turuleviimist reguleerivate loomatervishoiu nõuete kohta (EÜT L 46, 19.2.1991, lk 1).

— Nõukogu direktiiv 91/68/EMÜ, 28. jaanuar 1991, lammaste ja kitsede ühendusesisest kaubandust reguleerivate loomatervishoiu nõuete kohta (EÜT L 46, 19.2.1991, lk 19).

— Nõukogu direktiiv 91/628/EMÜ, 19. november 1991, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ajal ja millega muudetakse direktiive 90/425/EMÜ ja 91/496/EMÜ (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 17).

2. jagu

Nõukogu direktiiv 92/65/EMÜ, 13. juuli 1992, milles sätestatakse selliste loomade, sperma, munarakkude ja embrüote ühendusesisest kauplemist ja ühendusse importimist reguleerivad loomatervishoiu nõuded, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A lisa I punktis osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid (EÜT L 268, 14.9.1992, lk 54).

— Patogeenide osas:

Nõukogu direktiiv 92/118/EMÜ, 17. detsember 1992, millega sätestatakse selliste toodete ühendusesisest kaubandust ja ühendusse importimist reguleerivad loomatervishoiu- ja tervisekaitsenõuded, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 89/662/EMÜ A lisa I peatükis ja patogeenide puhul direktiivis 90/425/EMÜ osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud nõudeid.

II PEATÜKK

ZOOTEHNIKA-ALASED ÕIGUSAKTID

— Nõukogu direktiiv 77/504/EMÜ, 25. juuli 1977, tõupuhaste aretusveiste kohta (EÜT L 206, 12.8.1977, lk 8).

— Nõukogu direktiiv 88/661/EMÜ, 19. detsember 1988, aretussigade suhtes kohaldatavate zootehniliste standardite kohta (EÜT L 382, 31.12.1988, lk 36).

— Nõukogu direktiiv 89/361/EMÜ, 30. mai 1989, tõupuhaste aretuslammaste ja -kitsede kohta (EÜT L 153, 8.6.1989, lk 30).

— Nõukogu direktiiv 90/427/EMÜ, 26. juuni 1990, zootehniliste ja genealoogiliste tingimuste kohta ühendusesisesel kauplemisel hobuslastega (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 55).

▼**M10**

— Nõukogu direktiiv 91/174/EMÜ, 25. märts 1991, milles sätestatakse põlvnemis- ja zootehnilised nõuded tõupuhaste loomade turustamiseks (EÜT L 85, 5.4.1991, lk 37).

▼**M10**

B LISA

LOOMAD JA TOOTED, MILLE SUHTES EI KOHALDATA ÜHTLUSTAMIST, KUID MILLEGA KAUPLEMISE SUHTES VIIAKSE LÄBI KÄESOLEVAS DIREKTIIVIS ETTENÄHTUD KONTROLLE

I PEATÜKK

Veterinaaria-alased õigusaktid – muud A lisa I peatükis loetlemata elusloomad.

II PEATÜKK

Veterinaaria-alased õigusaktid – A lisa I peatükis loetlemata sperma, munarakud ja embrüod.

▼B

C LISA

HAIGUSTE VÕI EPISOOTILISTE HAIGUSTE LOETELU, MILLE SUHTES KOHALDATAKSE KOHUSTUSLIKKE ERAKORRALISI MEETMEID TERRITORIAALSETE PIIRANGUTEGA (LIIKMESRIIGID, PIIRKONNAD VÕI VÖÖNDID)

— Suu- ja sõrataud
— Sigade katk
— Sigade Aafrika katk
— Sigade vesikulaarhaigus
— Newcastle'i haigus
— Veiste katk
— Väikemäletsejaliste katk
— Vesikulaarne stomatiit
— Lammaste katarraalne palavik
— Hobuste Aafrika katk
— Hobuste viiruslik entsefalomüeliit
— Tescheni haigus
— Klassikaline lindude katk
— Lammaste ja kitsede rõuged
— Nodulaarne dermatiit
— Rifti oru palavik
— Veiste nakkav pleuropneumoonia